ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΑΓΓΕΛΟΣ ΧΑΓΙΟΣ, μέλος της Π.Ε. του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και του ΠΣΟ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Καλούμαστε να αναλάβουμε την ευθύνη προώθησης μιας ιστορικά αναγκαίας πολιτικής και κοινωνικής πρωτοβουλίας. Για την οικοδόμηση ενός μαχόμενου εργατικού και λαϊκού μετώπου ρήξης-ανατροπής, μιας μεγάλης συμπαράταξης και συμπόρευσης για ανατρεπτικό πολιτικό αγώνα και κίνημα που θα αλλάξει την ατζέντα, με στόχο την ανατροπή του μαύρου μετώπου κυβέρνησης - ΕΕ - κεφαλαίου.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΣΤΟΝ ΜΑΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Υποστήριξη ή ανοχή στην κατεύθυνση κυβερνητικής διαχείρισης του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορεί και δεν πρέπει να δοθεί. Εδώ δεν χωράνε τακτικισμοί.

Είμαστε στην ‘’επόμενη μέρα’’ των εκλογών. Ποια τα κύρια στοιχεία;

Η ‘’σταθερότητα’’ που επιζητούν οι «πάνω» δεν έχει κριθεί. Για την αντιμετώπιση της εκλογικής και πολιτικής υποχώρησης του κυβερνητικού μπλοκ γίνονται κινήσεις αναδιάταξης του πολιτικού σκηνικού.

Η πρώτη από αυτές αφορά στην ανασυγκρότηση της λεγόμενης κεντροαριστεράς, του πιο βαριά τραυματισμένου πόλου του αστικού κομματικού συστήματος.

Η δεύτερη σχετίζεται με την αναδιαμόρφωση ενός δεξιο-ακροδεξιού πόλου, με αξιοποίηση μιας ‘’εξημερωμένης’’ Χρυσής Αυγής, αλλά και άλλων συντηρητικών σχηματισμών.

Η τρίτη κατεύθυνση αφορά την πίεση για πλήρη ενσωμάτωση του ΣΥΡΙΖΑ, με τη σταθερή μετατόπισή του σε μια γραμμή ‘’εντός του πλαισίου’’, όχι απλά της ευρωζώνης και της καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων, αλλά και αυτής της δημοσιονομικής ‘’προσαρμογής’’ των

μνημονίων.

Στις συνθήκες αυτές, όσο βαθαίνει η καπιταλιστική κρίση και οξύνεται το κοινωνικό πρόβλημα είναι ρεαλιστική η δυνατότητα να εισβάλλει πάλι στο προσκήνιο ο λαϊκός παράγοντας και να προκαλέσει ρωγμές και ανατροπές.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ωστόσο βλέπει αισιόδοξα τα πράγματα, καθώς θεωρεί ότι η πρωτιά του στις ευρωεκλογές ανοίγει το δρόμο της νίκης στις βουλευτικές…

Η εκλογική πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα σημαντικό στοιχείο. Απέχει όμως από το να αποτελεί μια ουσιαστική νίκη για την αριστερή πολιτική και ακόμη περισσότερο για το λαό. Το σύνθημα ‘’Στις 25 ψηφίζουμε, στις 26 φεύγουν’’, υπενθυμίζει ότι ο εκλογικός δρόμος όχι μόνο δεν οδηγεί σε ανατροπή πολιτικής, αλλά σπέρνει τελικά ηττοπάθεια και όπως φάνηκε δεν εμπνέει. Η επιδίωξη του ΣΥΡΙΖΑ για αυτοδυναμία στρέφεται, στην πράξη, ενάντια στην Αριστερά όπως έγινε το 1981 από το ΠΑΣΟΚ. Ο ΣΥΡΙΖΑ με το δόγμα “ανήκουμε στο δυτικό πλαίσιο, στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ’’, προχωράει σε συναινετικές πρακτικές ακόμα και με ΝΔ, ΠΑΣΟΚ αρκεί να αλλάξουν ηγεσία! Επιχειρείται πλέον ανοιχτά να δικαιολογηθεί στο πλαίσιο της ‘’εθνικής διαπραγμάτευσης’’ με τους ‘’εταίρους’’.

Αποκλείεται ωστόσο μια θετική δυνατότητα με την κυβερνητική προοπτική ΣΥΡΙΖΑ; Δε θα μπορούσε να υποστηριχτεί κριτικά από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ως ένα βήμα προς βαθύτερες αλλαγές;

Μια κυβερνητική πολιτική «αριστερής» διαχείρισης εντός του συστήματος και της ΕΕ δεν αποτελεί βήμα προς την ανατροπή της αντεργατικής πολιτικής. Τι απάντηση θα δοθεί στο ζήτημα των μισθών, των δημόσιων κοινωνικών αγαθών ή της φοροληστείας, στο πλαίσιο της τήρησης των απαιτήσεων προς τους δανειστές για το χρέος; Πώς μπορεί να υπάρξουν δουλειές για τους ανέργους μέσα στο πλαίσιο της ευρωζώνης και του ανταγωνισμού που ωφελεί τις ευρωπαϊκές καπιταλιστικές επιχειρήσεις;

Η Αριστερά που θα επιχειρεί να μοιράσει συσσίτια και ‘’πεντάμηνα’’ της απασχόλησης- ντροπής στα πλήθη των ανέργων, θα εκτεθεί στην ακροδεξιά δημαγωγία και στον κίνδυνο στρατηγικής ήττας. Δυστυχώς δεν έχει συζητηθεί όπως πρέπει η περίπτωση της Κύπρου. Μια συμβιβαστική αντίληψη και παράδοση της Αριστεράς – ας σημειωθεί χωρίς κανένα αριστερό αντίβαρο!- οδήγησε σε ιστορική υποχώρηση. Όπως και στην Ιταλία νωρίτερα.

Υποστήριξη ή ανοχή σε τέτοια κατεύθυνση δεν μπορεί και δεν πρέπει να δοθεί. Εδώ δεν

χωράνε τακτικισμοί. Διότι δεν θα χάσει μόνο η εκτός ΣΥΡΙΖΑ Αριστερά. Θα χάσει ο λαός, οι εργαζόμενοι, η νεολαία.

Και ποια είναι η κατεύθυνση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ; Κατηγορείστε ότι η στάση της είναι ταυτόσημη με το ΚΚΕ, που περιορίζεται σε μια λογική άμυνας εν αναμονή κάποιας ‘’λαϊκής εξουσίας’’…

Πρώτα από όλα αναδείχνουμε τον άμεσο και αναγκαίο στόχο. Και αυτός δεν μπορεί παρά να είναι η ανατροπή της βάρβαρης αντεργατικής πολιτικής, που έχει γονατίσει την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αλίμονο αν αντί για αυτό τεθεί απλά ο στόχος της αλλαγής κυβερνήτη. Ανατροπή της αντικοινωνικής πολιτικής σημαίνει σύγκρουση, σοβαρό κλονισμό και ανατροπή του πλαισίου που την επιβάλλει, δηλαδή του κεφαλαίου και της ΕΕ.

Έπειτα, πρέπει να υπάρξει ολόπλευρη προετοιμασία για να δοθεί η πραγματική μάχη. Δεν χωράει κανένας εφησυχασμός απέναντι στο μαύρο μέτωπο, το βαθύ κράτος και τους πολυπλόκαμους μηχανισμούς του συστήματος. Όχι απλά το ζήτημα της εξουσίας, αλλά και αυτό ακόμη το ζήτημα της αύξησης των μισθών σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, δεν μπορεί παρά να κριθεί στο σκληρό πεδίο της ταξικής πάλης. Και εδώ χρειάζονται άλλα πράγματα, τα οποία επιμένει να αρνείται το ΚΚΕ. Ανατρεπτικό εργατικό κίνημα, κοινή δράση των μαχόμενων δυνάμεων σε λαϊκές επιτροπές δράσης, ανατρεπτική Αριστερά που να αποτελεί ραχοκοκαλιά ενός άλλου δρόμου για την κοινωνική πλειονότητα.

Πώς θα συνοψίζατε πιο πρακτικά αυτή την πρόταση;

Η κυβέρνηση ΝΔ – ΠΑΣΟΚ είναι πιο αδύναμη μετεκλογικά. Η αγωνιστική διέξοδος, με μια νέα αυτοπεποίθηση, με αποφασιστικούς αγώνες είναι ο μόνος δρόμος για να μπλοκαριστούν εδώ και τώρα τα αντιδραστικά αντιλαϊκά μέτρα. Να διεκδικηθούν εδώ και τώρα ζωτικά αιτήματα και μέτρα υπέρ των εργαζομένων, των ανέργων, των φτωχών αγροτών, των μεσοστρωμάτων που εξοντώνονται. Να ορθωθεί αποφασιστικό μέτωπο κατά της φασιστικής απειλής, της κρατικής τρομοκρατίας και εργοδοτικού δεσποτισμού. Να μπει φραγμός και να ανατραπεί η επιτροπεία της ΕΕ και των ηγεμονικών ιμπεριαλιστικών χωρών σε βάρος της λαϊκής κυριαρχίας.

Ως ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση καλούμαστε, όχι μόνο να διακηρύξουμε αλλά κυρίως να αναλάβουμε την ευθύνη προώθησης μιας ιστορικά αναγκαίας πολιτικής και κοινωνικής πρωτοβουλίας. Με ανοικτό κάλεσμα προς τις ζωντανές τάσεις του κινήματος, αλλά και πολιτικά προς τις μαχόμενες δυνάμεις ΚΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ, καθώς και σε

άλλες αντικαπιταλιστικές και αντι-ΕΕ δυνάμεις. Με στόχο την οικοδόμηση ενός μαχόμενου εργατικού και λαϊκού μετώπου ρήξης-ανατροπής, μιας μεγάλης συμπαράταξης και συμπόρευσης για ανατρεπτικό πολιτικό αγώνα και κίνημα που θα αλλάξει την ατζέντα.

Που θα παρέμβει πολιτικά στις εξελίξεις με στόχο την ανατροπή του μαύρου μετώπου κυβέρνησης – ΕΕ – κεφαλαίου. Που θα επιδιώξει την δημιουργία πραγματικών ρωγμών στο αστικό πολιτικό σύστημα. Κι αυτό απαιτεί την υπέρβαση και τελικά την ήττα της γραμμής της ομαλής κοινοβουλευτικής εναλλαγής, εντός του πλαισίου της αστικής πολιτικής και των θεσμών της.

ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΑΥΤΑΠΑΤΗΣ
Απαιτείται στρατηγική αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική απάντηση

Πόσο ρεαλιστική είναι αυτή η επιλογή;

Εμείς δεν δεχόμαστε ότι ρεαλισμός είναι να επιλέξει ο λαός ανάμεσα στην κανιβαλική συνέχιση και κλιμάκωση της εργατικής γενοκτονίας και του ολοκληρωτισμού από την μια και σε μια αναιμική ροζ-πράσινη «φιλολαϊκή διαχείριση» στο πλαίσιο του συστήματος από την άλλη.

Δεν δεχόμαστε να γίνουμε κομμάτι της κοινοβουλευτικής αυταπάτης που λειτουργεί υπέρ της αστικής σταθεροποίησης. Ούτε την στήνουμε στην γωνία περιμένοντας την «κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ» με την αυταπάτη ότι «τότε» ο κόσμος θα στραφεί αριστερά. Τότε θα έχουμε στρατηγική ήττα. Όχι μόνο της αριστεράς αλλά και του κινήματος.

Η δική μας επιδίωξη είναι να υπερβούμε αυτά τα διλήμματα με όρους κινήματος και από θέσεις αριστερές ανατρεπτικές. Αυτό το ερώτημα θέτουμε ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση ανοιχτά στον κόσμο του κινήματος, στις αγωνιζόμενες δυνάμεις της αριστεράς, στο ΚΚΕ, στις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ που διαφωνούν με τα «ανήκουμε στην Δύση» και την διαρκή δεξιά «προσαρμογή». Όλοι πρέπει να πάρουν τις ευθύνες τους. Όχι άλλοι τακτικισμοί και συμβιβασμοί. Η κατάσταση είναι κρίσιμη.

Εμείς απαντάμε ότι μπορούμε να αλλάξουμε τον συσχετισμό και να επιδράσουμε στις εξελίξεις συνολικά:

Με ένα πολιτικό ανασυγκροτημένο κίνημα για τα λαϊκά εργατικά συμφέροντα που αντιπαρατίθεται με τους πυλώνες της αστικής πολιτικής. Με ένα εργατικό και λαϊκό μέτωπο ρήξης-ανατροπής. Με ΑΝΤΑΡΣΥΑ ισχυρή, στρατηγικά επανεξοπλισμένη και με όπλο το

αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα. Που θα προωθεί την κοινή δράση των αγωνιστικών δυνάμεων της αριστεράς στο κίνημα. Που θα συμβάλλει στην πλατιά συσπείρωση των ανατρεπτικών, αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων με πυρήνα τους χιλιάδες αγωνιστές που συμπαρατάχθηκαν στις κοινωνικές, πολιτικές και εκλογικές μάχες.

Και ο ρόλος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ;

Η αριστερά κρίνεται πάντα στα δύσκολα. Ακριβώς στην δύσκολη αυτή καμπή θα κριθεί η πορεία του αντικαπιταλιστικού εγχειρήματος, του προγράμματος, των πολιτικών πρωτοβουλιών του. Υπάρχει πραγματική δυνατότητα για πόλο της αντικαπιταλιστικής, ανατρεπτικής, επαναστατικής Αριστεράς.

Έχουμε συναίσθηση ότι τα ζητήματα δεν έχουν κυρίως τακτικό χαρακτήρα. Αν ρίξουμε μια ματιά τι έγινε σε όλη την Ευρώπη στις ευρωεκλογές, θα δούμε ότι μπαίνει επί τάπητος το ζήτημα μιας στρατηγικής αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής απάντησης και με αυτή την έννοια προκύπτει θέμα στρατηγικού επανεξοπλισμού της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ειδικά στα μεγάλα ζητήματα της τεκμηρίωσης του «άλλου δρόμου», της σύνδεσής του με την επανάσταση, την εξουσία και την σοσιαλιστική κομμουνιστική προοπτική. Για αυτό και δε σκοπεύουμε σε προτάσεις εντυπωσιασμού ή άμυνας. Πρέπει να δώσουμε την πραγματική μάχη. Άλλωστε, τι άλλο περιμένει ο κόσμος από εμάς; Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ κατά βάση, στον ευρύ κόσμο αντιπροσωπεύει μια πρόταση επαναστατικής αναγέννησης της αριστεράς και αυτό πρέπει να το τιμήσουμε.

Παρά τις σοβαρές προγραμματικές, πολιτικές και οργανωτικές αδυναμίες, υπάρχει ταξική βάση για αυτό. Ως ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, ξεδιπλώνοντας και την πρωτοβουλία για ένα σύγχρονο κομμουνιστικό πρόγραμμα και κόμμα, θα επιχειρήσουμε να αναπτύξουμε και να υπηρετήσουμε αυτή την τάση.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 7.6.2014